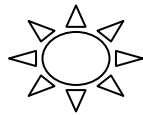

MANUAL DE
HIPNOTERAPIE,
HIPNOTERAPIE MEDICALĂ NIV.1
HIPNOTERAPIE SPIRITUALĂ

DR. ELENA GABOR,
INSTRUCTOR DE HIPNOZĂ

ȘEDINTE DE GROUP ȘI WORKSHOPURI

Puteti oferi sedinte de grup si workshopuri pe teme diverse teme cum ar fie regresii in vieti anterioare, pentru scadere în greutate, pentru iubire si iertare de sine, pentru vindecare, pentru a invata oamenii autohipnoza si asa mai departe.

Scriptul pe care il puteti folosii pentru workshopul de regresii in vieti anterioare este exact scriptul pentru sedintele private de regresie, doar ca, in loc sa asteptati raspunsul clientului dupa fiecare intrebare, spuneti grupului dupa ce le adresati intrebarea:

"Noteaza-ti în mintea ta toate detaliile a ceea ce observi sau realizezi ca sa ti le poți aduce aminte ulterior." Dați timp suficient participanților pentru a accesa informatiile.

STUDII DE CAZ DE REGRESII IN VIETI ANTERIOARE ÎN TIMPUL WORKSHOPURILOR DE REGRESII

STUDIUL DE CAZ # 30

Femeie, Julia R.(J.R), vârsta 30 de ani

Regresia 1

Julia R. descrie cele două regresii pe care le-a experimentat în cadrul unui workshop de regresii în vieți anterioare condus de Dr. Elena Gabor în 2015, în California. Ea a mai avut o sesiune de regresie înainte de workshop.

J.R: "Când am intrat în Lumină, l-am văzut pe Isus. El mi-a zis: „Vrei să vezi viața pe care am avut-o împreună?” I-am răspuns da, el m-a luat de mână și am zburat spre pământ. M-am uitat în jos la picioarele mele și au văzut că erau niște picioare mari de bărbat, încălțat în sandale subțiri, și erau un pic prăfuite sau murdare. Am observat păr negru creț pe picioare. Purtam o tunică albă făcută din țesătură aspră și un colier de aur. Aveam barbă și părul castaniu. Nu eram sigură cu ce mă ocupam. M-am văzut stând la un fel de mașină simplă / primitivă, probabil pentru făcut sandale sau vreun fel de confecții metalice. Am avut un viziune în care m-am văzut ascuțind un cuțit de o piatră. O fată a alergat către mine și mi-a îmbrățișat picioarele. Era fiica mea. Erau niște oi în apropiere. Soția mea era însărcinată și părea foarte nefericită. Eu eram înalt și bine făcut, și am observat că soția mea era scundă și rotofeie.

Când m-am îndreptat spre următorul eveniment important, mi-am dat seama că soția mea murise în timpul nașterii, lăsându-mă cu o fiică, un fiu și un bebeluș care era bolnav. Am auzit despre un om care l-ar putea vindeca și ne-am dus să-l vedem. N-am văzut cum am ajuns acolo, scena a sărit direct la o imagine cu mine în fața lui Isus. I-am dat copilul și am simțit un val intens de energie puternică, pozitivă învăluindu-mă pe mine și pe copil și am văzut culoarea violet. Am început să plâng. Am știut că copilul a fost vindecat și eram extrem de recunoscător. Acel

sentiment de recunoștință m-a legat de Isus și a fost un moment esențial pentru sufletul meu, căci m-a inspirat și mi-a dat putere să devin un vindecător."

Regresia 2

J.R: "Primul lucru pe care l-am văzut în această regresie a fost un tânăr nativ american (amerindian) într-o canoe. Dat fiind că mai experimentasem înainte o viață anterioară în care fusesem un nativ american, am fost dezamăgită și am cerut să văd ceva diferit. După aceea, m-am văzut purtând un corset și o rochie mare, care era foarte inconfortabilă. Am știut atunci că viața nativului american ar fi fost mai plăcută, dar am decis să rămân cu tânăra în rochie. Eram o adolescentă din nord-vestul Angliei, care locuia într-un conac cu părinții ei. Îmi plăcea un băiat, dar el era fiul unuia dintre servitorii noștri, sau ceva de genul acesta, așa că nu era potrivit să avem o relație. Am văzut cum ne fugăream unul pe altul în joacă și ne sărutam, dar părinții mei ne-au prins într-un final și au pus capăt relației noastre. Îmi plăcea să scriu poezii și să le citesc prietenilor și familiei. Eram o persoană vorbăreată, nonconformistă și sociabilă, deși mă simțeam reprimată de convențiile sociale, ca un personaj din cărțile lui Jane Austin. Percepeam acel conac ca pe o povară, pentru că părinții mei erau foarte preocupați de păstrarea aparențelor și asta le provoca foarte mult stres. Nu-mi plăcea modul în care părinții mei îi tratau pe servitori. M-am căsătorit cu un bărbat pe care îl admiram, dar nu îl iubeam, iar el era mai tot timpul plecat în timpul căsătoriei noastre. Am rămas însărcinată și am născut un copil mort, ceea ce a fost devastator. Apoi am rămas din nou însărcinată și am născut un băiețel sănătos. Mi-am dedicat toată viața acelui copil. Am renunțat la poezie, nu mă mai întâlneam cu prietenii. El era lumea mea. Am murit pe la 30 de ani; am căzut pe scări și m-am lovit la cap. După ce am revăzut această viață, am regretat că am renunțat la poezie, pentru că era o sursă de bucurie pentru mine și pentru alții. Am jurat să nu mai fac asta în viețile mele viitoare, să găsesc un echilibru între a fi mamă și alte preocupări. Am înțeles că renunțarea la lucruri pe care le iubeam nu au adus nici un beneficiu fiului meu sau mie. (În această viață, Julia R. a întâmpinat dificultăți legate de ideea de a deveni mamă.)

— — — — —∞— — — — —

STUDIUL DE CAZ # 31 Barbat, Ben.C (B.C), în jur de 40 de ani

Ben C. descrie o regresie pe care a experimentat-o în cadrul unui workshop din 2015 în California condus de Dr. Elena Gabor. A fost prima oară când el a făcut o regresie în vieți anterioare:

B.C: Mă uit la picioarele mele și nu văd nimic încă. Ridic ochii în sus să-mi privesc restul corpului și când ajung la genunchi, văd un kilt. Culorile tartanului sunt roșu și negru, la fel ca și ale clanului meu actual, Carruthers. Cu toate acestea, ego-ul meu nu este de acord cu această posibilitate, așa că ... schimb culoarea la verde și negru!

Acum văd cimpoaie, cânt într-o paradă ce defilează cu o mulțime de oameni. Am părul roșu și barbă roșie. Simt că sunt un scoțian. Numele Suthers îmi vine în minte. Sunt instruit să merg la

următorul moment important din această viață. Acum mă văd în armată purtând o uniformă kaki și sunt cu regimentul meu într-o luptă împotriva mai multor războinici Zulu. Sunt întrebat dacă am o familie. Nu simt asta imediat, dar simt că am un fiu; fiul meu cel mare este și el în acest război într-o altă parte a câmpului de luptă cu regimentul său. Încep să simt că am lăsat-o pe soția mea și pe fiul meu cel mai mic acasă, în Scoția. Numele soției mele este Ellen și are pielea albă și părul închis la culoare. Mintea mea se întoarce la luptă. Lupta este acerbă și sunt foarte îngrijorat că fiul meu cel mare s-ar putea afla în mare pericol. Nu-mi place acest război. Nu pot să înțeleg de ce suntem atât de departe de casă, luptând împotriva acestor oameni din această țară îndepărtată, în ce scop?

În timpul luptelor mă văd vizitând celula închisorii unde sunt ținuți prizonierii de război. În colțul celulei am observat un șaman. Acesta zâmbește cu o privire satisfăcută, care știe tot, și am impresia că se uită prin mine. (O persoană din grup căreia i-am spus acest lucru, a remarcat că părea că șamanul se uita de fapt "LA" mine).

Sunt instruit să merg la următorul eveniment important din timpul acestei vieți. Mă întorc la război și lupta este acerbă. Sunt prea mulți războinici, nu ne putem încărca puștile suficient de repede. Războinicii reușesc să ne rupă apărarea și vin peste baricade în valuri. Acesta este momentul în care sunt ucis de patru sau cinci războinici care mă înjunghie cu sulițele. Sunt supărat pe mine pentru că m-am oferit voluntar să lupt în acest război. Mă simt trist și regret că mi-am lăsat familia fără ajutor în Scoția. Pe deasupra, nu am reușit să aflu ce s-a întâmplat cu fiul meu cel mare.

Sufletul meu se întoarce la Lumină și simt că sufletele celui mai bun prieten al meu Joe, din viața mea actuală și al tatălui meu sunt acolo să mă întâmpine, împreună cu bunica mea, deși n-am avut o relație apropiată cu ea pentru că era o persoană care judeca mereu pe ceilalți. Îmi cer iertare de la familia mea pe care am abandonat-o, de la războinici și oamenii pe care i-am ucis. De asemenea, i-am iertat la rândul meu pe cei care m-au omorât. Am înțeles de ce s-a întâmplat asta, oricum, mai ales că în sufletul meu știam că nu fac un lucru bun.

După revenirea din regresie:

În grupul nostru de regresie în vieți anterioare era o doamnă pe nume Virginia. Ea m-a văzut ridicându-mă în Lumină ca un uliu la începutul regresiei. Am fost surprins pentru că asta nu era printre opțiunile descrise de Dr. Gabor în timpul instruirii grupului. Am ales acesta imagerie pe cont propriu, și Virginia a văzut lucrul acesta în timp ce eram conduși în hipnoză. Virginia a mai spus că i-am dat un lanț de argint. Am întrebat-o cât de lung era acel lanț și mi-a spus că avea aproximativ 20 de inch, cu un inel la un capăt și o coadă la celălalt, iar zalele erau înfășurate. Acest lucru m-a șocat nespus, de unde știa ea ce fel de lanț de argint obișnuiam eu să fac acum mai mult de 20 de ani, având în vedere că nu am făcut nici o referire la scurta mea cariera ca argintar?

Cum consider că această viață trecută îmi afectează viața mea actuală? Deși sunt negru, nu am fost crescut în comunitatea de negri. Întotdeauna m-am simțit ciudat în mulțimi de oameni negri, pentru că nu vorbesc și nu mă comport ca ei. Când eram tânăr, copiii negri obișnuiau să mă tachineze și să-mi spună că eu nu sunt negru pentru că nu eram ca ei. M-am simțit vinovat. La fel ca Suthers, am simțit că a fost vina mea și eram copleșit de rușine.

Acum pot să trec peste toate astea, să fiu pur și simplu eu și să mă simt bine cu mine însumi oriunde m-aș afla.

Când am ajuns acasă după workshopul de regresie, am căutat numele Suthers online și am fost surprins să descopăr că este într-adevăr un nume de familie scoțian.

Studiu de caz # 32

Hipnoterapeut: dr. Elena Gabor

Clienta: dr. Elena Kelerman, medic stomatolog, având vârsta de peste 40 de ani

Materialul următor reprezintă descrierea unei regresii în viați anterioare experimentată de dr. Elena Kelerman din București, în timpul workshopului de regresii în viați anterioare desfășurat în august 2016 în Tirgu Mures. Era prima sesiune de hipnoză și regresie pe care d-na doctor Kelerman o experimentase.

Dr. E. Kelerman: "Totul a fost ca o poveste care s-a derulat înaintea ochilor mei. Am intrat în regresie foarte relaxată și neavând nicio așteptare. La început, am observat că eram încălțată cu niște pantofi aurii cu pietre prețioase, așa, ca în basme. Eram o fată foarte tânără, de 17-18 ani, cu părul lung și negru, îmbrăcată într-o rochie de catifea visinie, brodată cu fir de aur. Când am privit în jurul meu, m-am văzut într-un castel, pe una din terase, eram singură, senină și zămbitoare. Când am fost ghidată spre următorul moment important al acelei vieți, m-am văzut la nunta mea. Eram în mijlocul unei arene pline de oameni, care mă numeau "Princess" și care făceau reverențe în fața mea, în timp ce eu eram așezată pe un tron, îmbrăcată într-o rochie albă foarte frumoasă, cu coroana aurie pe cap. Alături de mine se afla sotul meu, care era un bărbat foarte în vârstă, cu părul sur, față de care nu aveam niciun fel de sentiment. Tuturor oamenilor din jurul meu le zăbeam, dar spre el nu mă uitam deloc, prezenta lui îmi era indiferentă. Undeva, în departare, îi vedeam pe părinții mei care se certau, mama mea fiind împotriva căsătoriei mele, iar tatăl meu insistând ca așa trebuia să fie, ca așa fusese înțelegerea. În spatele zămbetului meu larg, nimeni nu bănuia tristetea pe care o ascundeam în sufletul meu. Undeva, în fața mea, în multimea aceea de oameni, am zărit un tânăr care și-a ridicat privirea către mine, ne-am privit în ochi prelung și am început să ne iubim în tăcere și de la distanță. Am trăit un sentiment intens de neputință, de dorință imposibil de îndeplinit. Apoi am fost ghidată către ultimele momente ale acelei vieți și am văzut cum am parasit acea viață. Eram întinsă într-un sicriu, la fel de tânără cum mă văzusem la nunta mea, îmbrăcată într-o rochie albă și aveam gâtul tăiat. Sotul meu mă omorase din gelozie. I-am văzut pe părinții mei trăind disperarea, plângând și căinându-se pentru decizia luată în privința căsătoriei mele. Toți în jurul meu plangeau. Mi s-a părut fantastic faptul că am avut ocazia să mă întorc în timp și să mă vad în acea viață, dar mai ales pentru faptul că am avut șansa să merg către părinții mei de atunci și către sotul meu de atunci care îmi curmase viața și să le spun că îi iert, că îi iubesc și că le mulțumesc pentru tot ce mi-au daruit. Am simțit un fior de fericire în inimă pentru că am putut face asta. Am înțeles multe din această regresie. Am înțeles de ce nu vreau să fiu vreodată lângă un bărbat în vârstă sau mai în vârstă decât mine, de ce prefer să fiu mai degrabă singură decât cu un bărbat nepotrivit. Am înțeles de ce în această viață nu pun pret pe bogăție materială ci pe sentimente, pentru că în acea viață aveam bogății fără număr, dar mi-au lipsit afecțiunea, iubirea. Am recunoscut în acel tânăr care mă iubea în tăcere bărbatul pe care l-am iubit cel mai mult în această viață, dar față de care am în continuare acel sentiment de neputință pentru că e o relație complicată și imposibilă. Am înțeles de ce în această viață gâtul a fost zona mea cea mai afectată: dureri în gât, amigdalite, operație de extirpare a amigdalelor, faringite, laringite. Cred că de aici am și reținerea de a vorbi, mai ales în public. Am înțeles, de asemenea, de unde îmi vine tendința de a ascunde ce e în sufletul meu, în ciuda zămbetului și a veseliei mele afișate în exterior.

De atunci nu s-a intamplat nimic deosebit, dar ma simt mai linistita si am un sentiment de eliberare.

As vrea sa mai precizez ca in drumul spre Tg Mures, cu o zi inainte de acest workshop, mi-a atras atentia un catel care abia mergea pe marginea soselei si era strans legat in jurul gâtului cu o sârma, atat de strans incat i se formase un sant adanc in jurul gâtului. Am oprit masina, el a venit spre noi si parca ne implora din privire sa-l ajutam. L-am eliberat din stransoarea acelei sârme, i-am dat sa manance si am plecat din acel loc cu sentimentul de multumire ca am putut salva o viata. A doua zi dupa aceasta intamplare, dupa ce am trecut prin aceasta regresie, am inteles ca ceea ce se intamplase cu o zi in urma nu fusese intamplator si parca avea sa ma pregateasca pentru ceea ce urma sa descopar despre mine. A fost incredibil!"

Iata cum trasaturile personalitatii noastre din viata actuala si programele de gandire din care functionam sunt slefuite in experiente traite in alte vieti, experiente care ne pot afecta nu numai modul de gandire, tendintele si preferintele actuale dar chiar si sanatatea noastra.

— — — — —∞— — — — —

Studiu de caz # 33 din cadrul workshopului de regresii în vieti anterioare din 2016, din Tg Mures

Brândușa, care are teama de a vorbi în public, a avut o experiență interesantă în timpul regresiei și a experimentat ceva ce s-ar putea unii dintre clientii de regresie hipnotica să experimenteze: a sărit dintr-o viață în alta. În prima parte s-a văzut ca fiind o anumită persoană și, când am ghidat grupul la următorul eveniment important al acelei vieți, a mers la următoarea viață. Se întâmplă foarte des și de ce se întâmplă acest lucru? Pentru că, la nivel subconștient, persoana în cauză a extras ce era important de extras din acea viață, și-a învățat lecția/lecțiile și eul ei superior și ghidajul ei spiritual au considerat că este important să meargă la următoarea experiență de accesat.

B.: În prima viață eram un bărbat destul de masiv. Afară era întuneric, numai afară s-a petrecut tot. Era întuneric în jurul meu, era apă, erau trunchiuri de copaci, multe pietre și eu îmi căutam cu disperare familia. Nu mai era nimeni, eram doar eu, moment în care am intrat în panică, am și simțit că îmi amorțesc buzele și mâna dreaptă. A fost un sentiment cumplit de pierdere, în momentul acela am știut că i-am pierdut pe toți cei din jurul meu și pe toată lumea la care țineam, în special familia mea. Următorul moment... am rămas cu aceleași sentimente de pierdere, doar că aveam o casă construită într-un copac. Era undeva pe o insulă, mai degrabă, erau foarte mulți palmieri sau bananieri, ceva de genul. Știu că vedeam apusul soarelui și oceanul, care era foarte liniștit. Deși aveam în continuare sentimentul de pierdere am încercat/simțit un sentiment de liniște și de împăcare cu sine. Dar nu mai arătam ca în primul moment, unde arătam cumva ca un cerșetor, dar mi-am dat seama că eram murdar, că am avut tendința de a mă șterge pe față și aveam haine din materiale. Deci, în al doilea moment, eram ca un indian, chiar aveam niște trăsături destul de dure, aveam și nasul coroiat, eram destul de uscat, cu pielea maro, mai bronzată. În momentul în care eram în copac aveam în jur de 50 de ani, dar atât am experimentat, momentul de liniște în paralel cu sentimentul de pierdere, iar în momentul morții eram tot în postura de indian, mă rog, doar că aveam părul lung și aceleași sentiment de pierdere. M-am văzut cum m-am ridicat și, când am ajuns în lumină, mi-am văzut familia și mi-am dat seama că cei pe care îi pierdusem erau soția mea și 2 copii și am avut un sentiment de iubire enormă, profundă, față de ei. Am simțit că lecția mea a fost cumva să mă împac cu mine, pentru că pentru ei nu aveam ce să fac, ei erau luminoși, erau bine în lumină și atunci sentimentul acela de pierdere s-a mai atenuat. Nu știu dacă a dispărut, cred că l-am adus în viața asta oricum.

Dr.G.: Ai simțit în această viață sentiment de pierdere?

B.: Da. Am și experimentat pierderea de-a dreptul.

Dr.G.: Deci, cu alte cuvinte, ți-a și murit cineva apropiat în viața actuală?

B.: Da, mi-a murit cineva.

Dr.G.: De multe ori, ne creăm vieți în care să experimentăm situații care să resusciteze cumva problemele cu care am plecat din alte vieți, să resusciteze acele sentimente pe care le-am avut în alte vieți, pentru ca să ne dăm seama că le avem și să le aflăm originea pentru a le rezolva, pentru a ne elibera de ele. Cu alte cuvinte, ție ți s-a arătat și sursa acelor sentimente pe care le-ai trăit în această viață și, de asemenea, soluția. Care era soluția?

B.: Să îmi găsesc liniștea și să mă împac cu mine însămi.

Dr.G.: Acea iubire necondiționată, enormă, pe care s-o simți, s-o aduci prin tine. Este energia iubirii, să o aduci prin tine și s-o dai și celorlalți și să fii împăcată cu tine însăși că orice se întâmplă în viață este pentru creșterea / evoluția noastră. Cum am putea noi crește dacă ne mor cei din jur? Am putea să realizăm, prin oportunitatea care ni s-a oferit, că suntem suficient de puternici să ne descurcăm în viață și fără ei. De fapt, de aceea și pleacă cei dragi de lângă noi, ca să ne dea oportunitatea de a descoperi și realiza că noi avem puterea și singuri să ne trăim viața.

B.: Da, problema este că putem să ne trăim viața, doar că sentimentul acela de pierdere este atât de cumplit că simți că sufletul tău se sfășie.

Dr.G.: Da. Problema vine din convingerile noastre incorecte cum că, la momentul morții, totul se termină și acea persoană nu mai există, ceea ce este incorect. Moartea nu este decât o tranziție într-o stare și mai plăcută de existență. Aici este neplăcut, în această realitate. Aici există suferință și durere, realitatea în care tranziționăm este o realitate pur pozitivă, nu există niciun fel de durere în acea stare și probabil acea iubire enormă pe care ai simțit-o tu, care de fapt nu a făcut decât să-ți ridice ție vibrația, să te curețe de acele sentimente ca suflet, ți-a reamintit că acesta este starea pe care poți alege să o simți, în care trebuie să te afli, astea sunt sentimentele pe care tu trebuie să le perpetuezi în viața aceasta, pentru că pur și simplu poți, că doar tu îți alegi gândurile, nu?

B.: Da.

Dr.G.: Te-ai descurcat foarte bine inclusiv cu vorbitul în public.

— — — — —∞— — — — —

Studiu de caz # 34 din cadul workshopului de regresii in vieti anterioare din 2016, din Tg Mures

N.: Nicki mă numesc. Mi-a dat curaj, tocmai pentru că ziceați că are emoții - și eu am emoții, în următoarele 15 secunde, după care vor trece. Teama de a vorbi în public cred că este cea mai mare teamă, sau printre cele mai mari.

Dr.G.: Se pare că este teama numărul unu a umanității și pe locul doi este teama de moarte. Cu alte cuvinte, oamenii preferă să moară decât să vină pe scenă și să vorbească. Să ne înfruntăm temerile, despre asta este vorba în terapia de regresie în vieți anterioare. Pur și simplu să te duci în regresie, să îți înfrunți teama și să o rezolvi.

N.: Să ies din zona de confort. Ok. Am vrut neapărat să-mi împărtășesc cu voi experiența mea. Emoțiile sunt acum de altă natură, și anume legate de ceea ce am trăit. M-am văzut undeva prin anii 1800-1850. Eram într-o cameră extrem de mare, probabil un conac, unde era un șemineu și un fotoliu imens. Eram încălțat, aveam cizme și fumam pipă. Aveam părul puțin mai lung decât

acum, până pe la umeri. Nu aveam barbă (Nicki avea barba la momentul workshopului) și eram foarte liniștit. La un moment dat, se deschide ușa și un individ a ucis-o... nu știu, dar probabil pe soția mea. Nu-mi dau seama cine era, era o femeie. Acesta a fost momentul în care pur și simplu am avut câteva reacții (reacții fizice pe care ceilalți participanți la workshop care erau situați în preajma lui le-au simțit), după care, după terminarea acestei situații, am trecut într-o altă viață unde eram viking. Eram un viking și lider al aceluia grup. Eram blond și aveam barbă. (A descris el râzând.) Probabil că se explică dorința mea de a avea barbă, pentru că nu am mai avut niciodată până anul acesta. Nu aveam familie și eram o persoană respectată din câte mi-am dat seama. Mă chema Kane. Mă bucuram de respectul celor din jur, după care, în a treia etapă, am revenit în prima viață. Eram puțin mai în vârstă, aveam vreo - apropo, în prima etapă aveam undeva la vreo 35 de ani - ulterior, când m-am întors, aveam undeva la 60 - 62 de ani. Comunitatea locală mă făcuse vinovat pentru moartea acelei persoane. Nu doar că m-au făcut vinovat, dar m-au și pedepsit prin faptul că m-au spânzurat.

Dr.G.: Și cum crezi că este reflectată acea viață în viața ta actuală? Ce legătură crezi că există între cele două vieți?

N.: Persoana pe care am văzut-o ucisă am regăsit-o în viața asta.

Dr.G.: Și în această viață ai avut cumva sentimente pe care le-ai trăit și în acea viață, ai experimentat acele sentimente, ca de exemplu să fii învinovățit pe nedrept de ceva?

N.: Nu.

Dr.G.: Și cum te-ai simțit în viața aceasta?

N.: O să mă vulnerabilizez puțin și o să intru în detalii, tocmai pentru a se înțelege mai bine evenimentul, pentru că are legătură fantastică și... wow. La un moment dat, situația mea cu Mihaela nu a fost extraordinară, am cunoscut o altă persoană și este interesant că persoana pe care am cunoscut-o atunci este exact persoana care a fost ucisă în acea viață.

Dr.G.: Care fusese soția ta în acea viață?

N.: Probabil. Viața noastră a fost destul de tumultuoasă, în sensul că ne despărțeam, iar ne reîmpăcam, iar ne despărțeam, iar ne reîmpăcam, deci o chestie de acest gen.

Dr.G.: Pentru că trebuia ca unul dintre voi să ajungă la informație să își rezolve sentimentele.

N.: La nivel mental reușeam să ne dăm seama că nu este ok, dar la nivel afectiv nu reușeam să rupem niciunul dintre noi acea relație.

Dr.G.: Da, simțim cu sufletul, apropo, nu avem analizator cu care să simțim. Deci tot ceea ce simțim emoțional, simțim la nivel de suflet.

N.: Poate că aici a fost marea mea luptă și este în continuare, tocmai pentru a afla informații, informație pe care parțial am aflat-o acum.

Dr.G.: Mai vezi vreo altă conexiune cu acea viață?

N.: În momentul în care am fost învinovățit și eram pe punctul de a fi executat, am stat puțin să mă concentrez la ceea ce simt în acel moment; dacă eu mă simt vinovat sau nu. Răspunsul a fost "nu" pentru că nu îmi aparținea mie vina. Mai mult decât atât, chiar am sesizat că îmi ridicasem la un moment dat privirea spre cer, văzusem acea lumină și începusem ușor să merg în acea lumină. Adică o stare de liniște zic eu, de mulțumire. Deci, din punctul acesta de vedere, nu m-am simțit absolut deloc vinovat. În schimb, șocul pe care l-am trăit în momentul în care acel cineva a ucis acea femeie...

Dr.G.: Probabil... cu siguranță, de fapt, că unele din sentimentele pe care le-ai avut în acea viață nu au fost complet rezolvate, deoarece altfel nu îți creai această viață ca să o oglindească pe cealaltă. Deci probabil că ai plecat cu anumite sentimente de conflict. În viața aceasta ai avut vreodată probleme la nivelul gâtului?

N.: Tot timpul.

Dr.G.: Pentru că atunci când ești spânzurat câmpul energetic/eteric în zona gâtului rămâne afectat și se manifestă ca tot felul de simptome sau chiar boli la nivelul gâtului. Să ne ții la curent cum o să simți după o perioadă, să vezi dacă le mai ai sau nu.

N.: Ok.

Dr.G.: De obicei dispar. Altă legătură cu viața actuală mai observi?

N.: Nu reușeam să înțeleg care este legătura mea cu acea etapă de viking.

Dr.G.: Cum erai ca viking, ce ai perceput, cum te-ai simțit ca viking?

N.: Impunător, extrem de dezinvolt și, repet, se pare că aveam respectul celor din jur mai mult decât normal ca și lider.

Dr.G.: Și în viața aceasta crezi că ți-ar folosi acest gen de atitudine? Acele sentimente?

N.: Ideea este că, fără să-mi dau seama, mi-am lăsat barbă.

Dr.G.: Da, poate ca subconștient te-ai pregătit pentru acest workshop.

N.: Și, mai mult decât atât, undeva în interiorul meu stilul meu de viață mă duce încolo, adică o viață puțin mai spontană, mai dură cu mine însumi. Nu neapărat de a mă auto pedepsi, ci doar de a merge spre extrem.

Dr.G.: Atunci îți este explicată și acea tendință din viața de viking.

N.: Așa e.

Dr.G.: Ai mai făcut vreodată o ședință de regresie?

N.: Nu, este prima dată.

— — — — —∞— — — — —

Channeling (Canalizarea/Transmiterea informațiilor)

Ca hipnoterapeut, este foarte important să recunoști procesul de channeling, să îți dai seama dacă o persoană canalizează alte energii/ conștiințe/ suflete în trasa hipnotică și să identifici dacă acea persoană canalizează energii / suflete pozitive sau negative.

Channeling este procesul prin care o persoană este capabilă să se conecteze cu mintea universală, eul superior, sau cu alte conștiințe și să descarce sau să transmită informații de la acestea. Toate ființele umane fac acest lucru într-un fel sau altul în fiecare zi, și prin acest proces obțin inspirație și idei noi, care reprezintă uneori răspunsul la întrebările pe care le avem. Mulți oameni de știință au fost inspirați cu idei geniale în timpul meditațiilor/hipnozei sau viselor lucide, idei care i-au ajutat la rezolvarea teoriilor la care lucrau în acel moment (Albert Einstein, Nikolae Tesla, Niels Bohr, Leonardo Da Vinci, etc.). Albert Einstein folosea hipnoza pentru a-și spori creativitatea și inspirația.

În general, există două forme de channeling:

- ❖ **Channelling pur / inconștient** (mediumitate pură/ inconștientă), când conștientul persoanei care efectuează procesul de channeling este complet detașat de proces în sine, iar informația pe care o primește este pură și neinfluențată de convingerile personale ale canalizatorului/ persoanei care face channeling. Atunci când canalizatorul iese din starea de channeling, nu își amintește nimic din ce a fost discutat în timpul sesiunii de channeling. Mai mult decât atât, sufletul gazdă, sufletul persoanei care face channlingul, poate avea chiar și experiențe separate în timpul procesului de channeling, care sunt complet diferite de informația pe care o primește prin channeling. (Un exemplu foarte elocvent de channeling pur este cazul Miei când ea intra Acasă și se conecta cu Maestrul ei spiritual sau cu Divinitatea, experiențe descrise în cartea "Acasă la Arborele Vieții".)

Channeling pur se poate face:

- fie când canalizatorul merge în Lumină sau dincolo de Lumină, Acasă, care este cel mai sigur mod de a efectua channelling (Acasă – în realitatea ultimă – se află energiile / conștiințe / spirite pozitive, deci se poate conecta în siguranță cu oricine acolo) (De exemplu, Mia - eroina cartii "Acasă la Arborele Vieții" - face acest gen de channeling în care caz, în afara de o respirație mai adâncă prin care Maestrul Spiritual Iam sau Divinitatea își fac perceptibilă prezența, în rest nu se observă nici o deosebire între personalitatea Miei în starea de channeling și personalitatea ei în starea obișnuită, doar poate o stare de calmitate perfectă.)

- fie în câmpul eteric, între dimensiuni, doar că acesta nu este un mod foarte în siguranță de a efectua channeling, deoarece, uneori, conștiințe cu vibrații joase / energii negative pot interfera și crea probleme persoanei care face channelingul. (Se poate în acest caz face o distincție clară între personalitatea canalizatorului și a sufletului oaspete: își mișcă corpul diferit, vocea e diferită, limbajul e diferit, în unele cazuri se vorbește chiar pe o altă limbă pe care nu o cunoaște persoana care face channelingul).

Unii canalizatori oferă citiri personale, citiri medicale pentru vindecare, alții predau despre conștiință, natura realității, etc.

Canalizatori puri celebri:

- Isus, care lasă Divinitatea să vorbească prin el și să facă vindecările.
- preoteasa Oracolului din Delphi, făcea channeling/ îl canaliza pe zeul Apollo
- Edgar Cayce (1877- 1945), făcea channeling la grupul de suflete Ra (prescurtarea de la Romulus), oferea inclusiv diagnostice medicale. El este fondatorul Asociației pentru Cercetare și Iluminare. Edgar Cayce a fost numit „Tatăl Medicinii Holistice” de către **Journal of the American Medical Association**, datorită miilor de diagnostice medicale pe care le-a oferit.
- Jane Roberts (1929- 1984) autor, poet, medium American care făcea channling/ îl canaliza pe sufletul numit Seth, o esență, o personalitate care nu mai este concentrată în realitatea fizică
- John of God (Brazilia) face channling/ canalizează mai multe conștiințe și practică tehnici de vindecare cu rezultate foarte bune
- Daryl Anka, face channling/ îl canalizează pe Bashar / o altă versiune a sa de pe altă planetă / un viitor Eu al său din perspectiva timpului nostru linear

- Esther Hicks, canalizeaza grupul de suflete Abraham, un grup de conștiințe non-fizice. Ea descrie channeling-ul ca fiind „accesarea inteligenței infinite”
- JZ Knight, îl canaliza pe sufletul numit Ramtha
- Ellen Schucman (July 14, 1909 – February 9, 1981), psiholog, a scris prin channeling „Cursul miracolelor”.
- Dr. psihiatrul Brian Weiss a descris un caz de channeling în cartea sa „Multe vieți, mulți maștri”, în care pacienta sa Catherine transmitea mesaje de la Maeștri fără sa-și amintească despre procesul de channeling și informațiile furnizate în acea stare.
- Dr. Elena Gabor a descris în „Acasă la Arborele Vieții” povestea unui alt canalizator pur, clienta sa Mia, care a reușit să transmită informații de la Maeștri Spirituali și de la Sursa Vieții

- ❖ **Channelling constient** (mediumitate conștientă) - atunci când persoana este conștientă în timpul procesului de channelling și interpretează informațiilor prin propriile sa sisteme de convingeri. Prin acest proces, uneori se pot face interpretări eronate ale informațiilor transmise. Canalizatorul primește informații fie sub formă de imagini, grupuri de gânduri / telepatie, sau aude informația. Majoritatea canalizatorilor sunt incluși în această categorie. Mulți au capacitatea de a vedea în câmpul eteric și accesa informații de acolo.

Pentru ca, canalizatorul să-și mențină abilitățile de channeling, este foarte important să nu consume alcool, țigari, droguri, să aibă o dieta foarte sănătoasă, să fie foarte pozitiv în gândire, în atitudine și să fie în permanentă în legătura cu Lumina și Realitatea Ultimă. În acest fel, vibrația canalizatorului devine foarte înaltă și potrivită pentru ca sufletele de înaltă vibrație / energiile pozitive / ghizii spirituali să se conecteze cu acesta și să furnizeze informații prin channeling.

Cum poate distinge un hipnoterapeut dacă o persoană canalizează energii pozitive sau energii negative?

- Informațiile care vin de la energii pozitive, de la ghizi spirituali sunt de natură pozitivă, oferind înțelepciune, iubire necondiționată, compasiune și altruism. Ghizii spirituali nu cer niciodată favoruri, ei doar oferă informații pentru a-i ajuta pe oameni să-și amintească cine sunt și să-și redescopere abilitățile înnăscute.
- Energiile negative furnizează informații care nu este întotdeauna corecte sau pozitive, sunt uneori critice, judecă pe alții și au un interes personal, cer favoruri, lucruri care trebuie făcute în schimbul informațiilor pe care ei le furnizează. Când sunt întrebați dacă se pot invita suflete angelice, cum ar fi Arhanghelul Mihail sau Arhanghelul Gavriil să participe la conversație, acele energii refuză, spun că nu este necesar ca îngerii să fie acolo. De asemenea, procesul de channeling în sine nu decurge armonios, corpul fizic poate trepida, ochii i se pot "da peste cap" omului respectiv, apar probleme de electricitate în incapere, sufletul care ia controlul asupra corpului poate fi manios, abuziv sau chiar violent în cazul energiilor negative, etc. Procesul poate fi regăsit și sub numele de posesie. În cazul în care identificați astfel de caz sau aveți suspiciunea că e posibil clientul să experimenteze acest proces ghidat clientul ca și în mod obișnuit la terminarea unei sesiuni înapoi la starea conștientă numărând de la 5 la 1. Uneori este nevoie să repetați de mai multe ori până persoana își revine complet. Clientii cu astfel de probleme știu de obicei că ceva este în neregulă cu ei. Ei intra în patologia personalității dissociative (personalități multiple).

Cazuri interesante de channeling:

- O persoană din Ungaria i-a spus unui medic că, în timpul nopții, are vise în care se află în prezența unei femei care cântă la harpă, iar dimineata, deși el nu este muzician, transcrie muzica pe care o aude în timpul visului. A și înregistrat o parte din muzica pe care o aude în visele sale.

- O persoană din Europa a practicat channeling sub formă de scriere automată timp de mai mulți ani. El scrie litere și forme care nu sunt cunoscute pe Pământ. Potrivit Maeștrilor spirituali prin intermediul Miei, el comunică, primește informații de la o versiune de-a sa dintr-o altă viață pe care a trăit-o pe o altă planetă care s-a autodistrus. Mesajele pe care le primește au scopul de a spune povestea a ceea ce s-a întâmplat cu acea planetă, pentru a-i face conștienți pe oameni de direcția în care se îndreaptă, astfel încât planeta Pământ să nu aibă aceeași soartă cu acea planetă.

- Un domn m-a sunat și mi-a spus că, în urma unui accident, a început să audă un alt suflet care s-a prezentat ca fiind un ghid spiritual și, de atunci, acel suflet a fost mereu cu el. Maeștrii spirituali prin intermediul Miei au spus că acel suflet nu este unul dintre ghizii spirituale ai aceluiași bărbat, ci sufletul unei ființe umane care a murit într-un accident similar. Acest suflet a lăsat lucruri neterminate pe Pământ și spera să poată duce la bun sfârșit acele lucruri cu ajutorul bărbatului sau mai exact prin intermediul barbatului, prin a lua control asupra corpului sau. Acest domn era foarte atașat de acel suflet crezând tot ce îi spunea acesta.

- Există, de asemenea, autori care au scris cărți prin forma de channeling de scriere automată, pe teme despre care nu știau nimic, cu care nu erau familiarizați. Ei intra într-o stare de tranșă și scriu informații provenite de la nivelurile superioare de conștiință fără a fi în control asupra procesului la nivel conștient.

Conștiințele pozitive prin intermediul canalizatorilor pot furniza informații absolut uimitoare, care pot eleva conștiința umană și ajuta progresul și creșterea spirituală a omenirii.

O altă formă de channeling se manifestă în afecțiune numită **sexomnia** (descrisă ca tulburare de somn) care se manifestă prin sex în timpul somnului (într-o stare de channeling), sex pe care persoana nu și-l amintește la trezire, pentru că un alt suflet ia controlul asupra corpului când sufletul gazdă călătorește noaptea extins din corp. Este rezultatul unor înțelegeri care se fac la nivel subconștient. La fel este și **somnambulismul**. Persoanele care au astfel de experiențe nu își amintesc nimic la trezire (adică la întoarcerea în corp a sufletului gazdă) și nu trebuie trezite în cazul în care se află undeva de unde pot cădea sau se pot răni, pentru că sufletul oaspete se descurcă atunci când ia controlul asupra corpului (inclusiv pe întuneric) dar dacă persoana e "trezită" sufletul gazdă se întoarce rapid în corp, luând controlul asupra corpului și neștiind ce se întâmplă se sperie și se poate accidenta sau cădea de unde este (dacă este de exemplu la înălțime.)

O altă afecțiune în care se observă starea de channeling este "**tulburarea de identitate disociativă**" ("**personalitate multiplă**") pentru că în acel caz ființa umană are un suflet gazdă (sufletul inițial) și mai multe suflete oaspete care iau controlul pe rând asupra corpului. Dacă există doar un suflet oaspete alături de sufletul gazdă și între acestea există o diferență vibrațională semnificativă, se va manifesta ca și **tulburare afectivă bipolară** (psihoza maniaco-

depresivă sau psihoza periodică). Dacă nu există o diferență vibrațională considerabilă, persoana nu manifestă simptome patologice și este greu de distins că, de fapt, ființa umană are două subconstiențe (are două suflete în ea).

ANALIZA DE CAZ

Cazul Nataliei Beketova, descrisă ca fiind femeia cu 120 de vieți, caz apărut în mai multe publicații.

Iată descrierea cazului din punct de vedere al autorului articolului (nu i-am putut identifica numele autorului):

"La prima vedere, Natalia Beketova pare o persoană obișnuită. Are 31 de ani și lucrează ca vânzătoare într-un magazin din stațiunea Anapa, aflată în regiunea rusească Krasnodar, de pe coasta de nord a Mării Negre. Însa clienții magazinului, în parte turiști străini, au constatat că, indiferent în ce limbă îi se adresează, Natalia îi poate înțelege. Ea are un dar cu totul special: cunoaște 120 de limbi străine.

Natasa s-a născut în 1979 în Polonia. Tatăl sau făcea parte din trupele sovietice staționate pe teritoriul polonez, în cadrul Tratatului de la Varșovia. Peste câțiva ani, s-a mutat împreună cu familia înapoi, în Rusia. La școală nu se făcea remarcată prin nimic, din contra, era o elevă mediocră. "Într-o zi, pe când eram în clasa a IX-a, mă străduiam să rezolv un test la matematică. Am încercat să mă uit în foaia colegei de bancă, dar în acea clipă severa mea profesoară a strigat la mine: "Beketova! Te dau afară!". M-am speriat îngrozitor, capul a început să-mi vâjăie și inima să bata într-un ritm accelerat. Totul se învârtea și imaginea mi s-a întunecat. Am simțit că zbor către cer. În jurul meu dansau scantei de smarald și mingi de foc, pe care le atingeam fără să simt vreă durere. Pluteam și simteam o fericire și o liniște neomenască. Nu pot spune cât a durat totul, însă când m-am trezit, nu știam unde mă află. Oamenii din jurul meu se precipitau și strigau". Asistentă liceului, Lidia Dmitrieva, își aminteste de spaima cumplită prin care a trecut în acea zi cu Natasa. "Când și-a revenit din leșin, a început să baiguiască neînțeligibil, într-o limbă ce nu era rusă și părea de origine germanică. Profesoara de engleză a reușit să descifreze doar atât: "Nu mai țipăți la mine! Mă numesc Ann McDowell"."

Natasa a fost internată de urgență la spital, dar după 24 de ore a fost externată. Starea ei fizică era normală. Fapt uimitor, din ziua leșinului, Natasa nu mai știa o boabă rusă. Și uitase complet limba maternă. În schimb, în mintea ei răsară zilnic noi și noi cuvinte din limbi diferite.

Familia, înspăimântată de întreaga poveste, a dus-o la diverși medici. Niciunul nu a putut pune vreun diagnostic, căci Natasa părea absolut normală.

La Moscova a fost supusă unor analize și teste detaliate, efectuate de psihologi, antropologi și lingviști. Toți acești oameni de știință se aflau în fața unei enigme care nu se lăsa elucidată. Însa o concluzie se impunea cu certitudine: Natalia Beketova nu era un om bolnav psihic, nu mintea și, cu siguranță, era capabilă să vorbească aproximativ 120 de limbi străine. Iar cu atât mai neobișnuit este faptul că în memoria ei "traiau" limbi vechi, ale unor popoare dispărute de mult timp. Istoricii împreună cu filologii de la Universitatea din Moscova au stabilit că avea cunoștințe bogate de chineză veche, egipteană, babiloniană, etruscă, slavă veche și multe alte limbi antice.

Lingviștii de la Universitatea din Moscova, impresionați de numărul fabulos de limbi străine pe care Natasa îl vorbea, au cercetat până și Cartea Recordurilor. Ei au aflat că omul care cunoaște cele mai multe limbi străine din lume este Ziad Fazah, născut în Liberia. În Guinness Book, este

consemnat ca acesta vorbeste 55 de limbi straine, in afara de limba sa materna. Deci, Natalia Beketova cunoaste de doua ori mai multe!

In plus, Natasa cunoaste limbi ale unor triburi despre care se stie doar in ce perioada au trait, spre exemplu, limba vorbita de un trib din Polinezia, Ngoba, ce a trait cu 6 secole inainte de Hristos. Pentru a-si demonstra cunostintele, Natasa a fost supusa unui test, de catre un grup de experti in limbi antice. Astfel, i s-a dat un text in scris pe legendarul disc Phaistos, pe care, in doar cateva ore, Natalia Beketova a reusit sa il descifreze.

Discul din Phaistos, una din marile enigme arheologice nedeslusite pana in ziua de azi, a starnit de-a lungul a zeci de ani diverse controverse. Aproape tot ce tine de acest artefact antic este controversat, de la scop si semnificatie, la regiunea in care a fost realizat. Misterioasa tablita din argila a fost descoperita pe insula Creta, din Grecia, printre ruinele palatului minoic din Phaistos, in 1903, de arheologii italieni. La fel de controversata este si varsta precisa a discului. Scrierea nedescifrata incrustata pe obiect sugereaza ca acesta dateaza din jurul anului 1650 i.Hr. Marea dificultate a traducerii celor aproximativ 250 de pictograme, in lipsa altor exemple ale acestui gen de scriere, nu i-a descurajat insa pe cercetatori. Natura unica a textului, in loc sa-i indeparteze, i-a captivat si mai mult. Insa cu toate eforturile, pana in prezent nu s-a putut traduce cu exactitate textul incrustat pe disc. Doar se presupune ca acesta abordeaza si probleme de natura morala.

Dupa doar cateva ore de studiu, Natalia Beketova a realizat ceea ce multi altii inaintea ei nu au reusit, poate in ani. Desi oamenii de stiinta nu au posibilitatea sa confirme traducerea realizata de Natasa, totusi ei nu o pot nici contesta. Un fragment din acest text suna asa: "Nu este demon cel care m-a subjugat... Caci caznele, durerile si tortura cu care mi-am pedepsit dusmanul s-au intors impotriva mea, inrobindu-ma".

Atingerea miraculoasa. Iata ce povesteste un membru al Uniunii Scriitorilor din Rusia, Mihail Recikin: "Am cunoscut-o in urma cu 10 ani pe Natalia, nu datorita cunostintelor sale in limbi straine, ci pentru abilitatea ei de a pune un diagnostic dintr-o privire. Ajunsesem la Moscova la un centru medical unde un prieten de-al meu era doctor recunoscut. Spre stupoarea mea, el mi-a recomandat sa ma las consultat de asistenta lui care, spunea el, are o capacitate deosebita". Scriitorul a relatat cum Natasa l-a analizat atent pentru cateva clipe, s-a sprijinit de perete, parca adunandu-si fortele, si a inceput sa vorbeasca, ca si cum ar fi citit dintr-o carte. "Ati avut o interventie chirurgicala la ambii ochi din cauza deteriorarii mecanice a corneei. Acum aveti dioptrii de 0,65 la ochiul stang si 0,59 la cel drept". Este bine cunoscut faptul ca o asemenea operatie la ochi nu este vizibila, nu lasa urme, aceasta fiind efectuata cu laserul. Mihail Recikin a confirmat si faptul ca Natasa ii "ghicise" perfect dioptriile ochilor.

Dupa intoarcerea in Rusia, Beketova a reusit sa absolute un colegiu si s-a angajat ca sora medicala la un spital din Moscova. Aici si-a descoperit o alta capacitate uimitoare, pe care probabil o capatase tot in urma socului din adolescenta. Ea vindeca diverse afectiuni, doar atingand pacientii. Drept marturie stau inregistrările video din timpul sedintelor ei terapeutice. "Cand asisti ca doctor la o asemenea vindecare miraculoasa, ai senzatia ca esti victima unui sarlatan", declara medicii specialisti ai clinicii. Participand la sesiunile terapeutice, ei au constatat uluiti cum Natasa, doar prin puterea mainilor, vindeca bolnavii internati in clinica. In aceste momente, in jurul capului ei aparea un cerc luminos alb, care catre finalul sedintei se transforma intr-unul de culoare violet. Cu toata aparatura moderna a medicinei din ultimii ani, specialistii clinicii nu si-au putut explica in nici un fel fenomenul miraculos. Cert este ca, in timp, si-a pierdut aceasta capacitate, poate pentru ca si-a epuizat resursele.

Sufletul zburator. Natasa are o explicatie proprie a intregii sale experiente: reintruparea. "Constiinta mea este ca o foaie alba de hartie, pe care o mana nevazuta a desenat niste semne necunoscute. Dar intr-o clipa, ca prin minune, mintea mea le-a recunoscut. Cele 120 de limbi care brusc mi-au devenit ca limbi materne provin din cele 120 de vietii traite de mine anterior. Am amintiri fragmentare, din aproape fiecare dintre ele, dar imi este imposibil sa refac totul. Consumul energetic este imens, dupa numai cateva minute de sfortare ma simt complet epuizata". Ea sustine ca sufletul ei a traversat timpul, de la civilizatiile primitive, pana la istoria secolului XX.

"Imi amintesc ca am facut parte dintr-un trib primitiv, purtam haine din piele de animale si locuiam intr-un fel de iurta. Filmul se deruleaza si ma aflu in Japonia... Sunt pe marginea unui lac, imbracata intr-un kimono roz, privind in zare. Apoi ma vad in uniforma armatei napoleoniene, ma numesc Jan Dever. Am si imaginea propriei morti: la varsta de 21 de ani, strapuns de baioneta unui soldat al Imperiului tarist. In ultima viata am murit de tifos la 13 ani, in Germania".

Relatarile Natasei par a fi fragmente dintr-un puzzle ce se dovedeste greu de imbinat. Tatiana Grigorieva, profesor doctor la Institutul de Studii Orientale, a incercat sa rezolve aceasta engima. Dupa opinia ei, intreaga evolutie si transformarea Natasei dintr-o persoana cu o educatie modesta intr-un poliglot erudit, s-a produs odata cu socul emotional din adolescenta. Acest fenomen se poate asocia cu procesul numit anamneza, adica amintirile ideilor pe care sufletul le-a cunoscut intr-o existenta anterioara. Exista o teorie destul de vehiculata in zilele noastre, potrivit careia creierul uman foloseste doar 10% din intreaga sa capacitate. Profesorul Tatiana Grigorieva sustine ca anamneza Natasei a aparut ca urmare a stresului si, practic, a "trezit" restul de 90%.

Enigma metempsihozei. Conceptul de metempsihoza, potrivit caruia sufletul traverseaza un lung sir de vietii, de-a lungul a mai multe secole sau chiar milenii, se regaseste in mai multe religii. Aceasta "roata a vietilor" multiple se intalneste cel mai adesea in budism si hinduism, dar si in literatura ezoterica evreiasca, la egipteni si chiar la unele popoare precrestine. In religia crestina nu exista reincarnare, asa cum sta scris in Biblie, Epistola catre Evrei cap. 9.27-28: "Si, dupa cum oamenilor le este randuit sa moara o singura data, iar dupa aceea vine judecata, tot asa si Hristos, dupa ce S-a adus jertfa o singura data, ca sa poarte pacatele multora, Se va arata a doua oara, celor care Il asteapta, nu in legatura cu pacatul, ci pentru mantuire".

Natalia Beketova - femeia cu 120 de vietii

In tot mai multe clinici rusesti se practica terapia prin hipnoza, pentru activarea subconstientului

Marturiile oamenilor cu privire la amintirile din vietile lor anterioare au fascinat oamenii de stiinta. Se pare ca cel mai adesea aceste amintiri apar brusc, aceasta experienta uimitoare fiind intalnita de obicei la copii. Adeptii teoriei explica aceasta prin faptul ca un copil este mai aproape de viata trecuta, iar memoria sa nu a fost inca "rescrisa" cu evenimentele actuale existente. Adultii care incep sa-si reaminteasca vietii trecute o fac, cel mai adesea, ca urmare a unei experiente iesite din comun, cum ar fi un soc puternic sau o lovitura la cap.

Profesorul Ian Stevenson, sef al Departamentului de psihiatrie de la Universitatea Virginia, din Charlottesville, este unul dintre cei mai cunoscuti autori care si-a dedicat intreaga cariera studiului reincarnarii. El considera ca notiunea de reincarnare ar putea-o completa pe cea a ereditatii si ar putea sprijini medicina moderna, pentru a intelege aspecte necunoscute ale comportamentului uman. Stevenson considera ca reincarnarea este triumful sufletului asupra mortii trupului, desi niciodata nu a sugerat ca exista un proces fizic prin care personalitatea cuiva ar putea supravietui mortii.

Franturi din memoria Universului. Poate cel mai celebru caz studiat de specialistul american a fost acela al baietelului Sujith, din Sri Lanka. Se spune ca abia invatase sa vorbeasca, cand Sujith le-a povestit parintilor ca in viata anterioara se numise Sammy si era muncitor la caile ferate si traficant de bauturi spirtoase. Dupa o cearta cu sotia sa, Sammy plecase de neceaz la carciuna, sa se imbete. Catre miezul noptii, la intoarcerea catre casa, fusese lovit de un camion si omorat. Micul Sujith isi batea la cap periodic parintii sa-l duca la Gorakana, localitatea unde traise Sammy. In plus, baietelul vadea o pasiune nefireasca la varsta lui pentru tigari si arak, bautura spirtoasa specifica zonei.

Parintii nu fusesera niciodata in acea localitate si nu cunosteau pe nimeni care sa semene macar cu descrierea lui Sammy. Totusi, fiind budisti, credeau in reincarnare, astfel ca nu au fost din cale-afara de surprinsi de povestea fiului. Investigatiile ulterioare, dintre care una condusa de profesorul Ian Stevenson, au putut confirma ca cel putin 60% dintre afirmatiile facute de Sujith erau reale. Cand, in cele din urma, baietelul s-a intalnit cu rudele lui Sammy, acestea au ramas uimite de familiaritatea cu care le vorbea, precum si de faptul ca le stia numele de alint.

Pe o perioada de mai bine de 40 de ani, profesorul Ian Stevenson a calatorit in toata lumea, investigand cazurile a peste 2000 de asa-zisi "reincarnati". Intamplator, prin anul 1995, a cunoscut si cazul Natasei. Cercetatorul nu a fost deloc mirat de capacitatile speciale ale tinerei, explicatia lui fiind una relativ simpla. Conform spuselor sale, chiar daca posibilitatea reincarnarii s-ar exclude, totusi Natasa, prin socul suferit, a reusit cumva sa se conecteze la memoria colectiva a Universului. Acest "izvor" adormit, alcatuit din memoria tuturor fiintelor vii, fie ca sunt oameni, animale sau chiar plante, se afla undeva in afara spatiului si timpului. Profesorul Stevenson sustine ca Natalia Beketova a sorbit din picurii acestui izvor nesecat de amintiri colective.

Un final mereu amanat. "Fenomenul Natalia Beketova", asa cum a fost numit de catre specialistii rusi, ramane o enigma. Totusi, Natasa sustine ca dupa experienta din adolescenta, viata i s-a transformat intr-un cosmar. Dintr-un om simplu, a carui existenta de pana atunci nu anunta nimic spectaculos, a devenit, dintr-o data, subiectul unor controverse stiintifice si religioase. Dincolo de concluziile acestor dezbateri, un fapt ramane cert: viata Nataliei nu s-a schimbat in bine. Fiind in centrul atentiei, a fost nevoita sa suporte reactii mai mult sau mai putin prietenoase, priviri iscoditoare sau agresive. Ea admite ca unii cercetatori au ajuns sa o admire si ca experienta ei este in continuare subiectul unui studiu de caz. Altii, pur si simplu, nu o cred, si considera ca intreaga ei poveste este inventata pentru a atrage atentia. "Eu imi amintesc cu siguranta ca am trait in Germania si ca am murit la 13 ani, de febra tifoida. Si acum, cand inchid ochii, pot simti flacarile si ghearele mortii. Este ca si cum as vedea un film de groaza. Doar ca este propriul meu film. Nu stiu exact cati ani am, poate ca am 5 ani, poate ca am 500. Imi doresc ca filmul acesta sa se termine si sa duc o viata normala. Acum nu mai vreau analize si demonstratii. Lucrez ca o simpla vanzatoare si asta ma ajuta. Mi se mai intampla uneori ca oamenii sa intre in magazin nu pentru cumparaturi, ci doar pentru a se holba la mine. Traiesc cu credinta in Dumnezeu si-mi port crucea, cu nadejdea ca toate aceste cazne care, poate, mi-au fost date, se vor sfarsi".

Analiza cazului Dr. Elena Gabor

Dr. G: Dupa parerea mea ceea ce experimenteaza Natalia este mai complicat, este un caz de Channeling; prin intermediul corpului Nataliei comunica mai multe suflete. In acest gen de cazuri se face foarte des confuzie cu vietile anterioare, inclusiv de catre medicii psihiatri. Am fost intrebata repetat de psihiatri in SUA "daca cineva incepe sa vorbeasca intr-o limba pe care

nu a studiat-o in aceasta viata este pentru ca isi aminteste o viata anterioara, nu?" Raspunsul este NU dupa parerea mea. In cazul persoanei respective, Natalia in acest caz, datorita socului de la scoala descris anterior, cand i s-a spus: "Beketova! Te dau afara!" cand ea se afla intr-o stare de concentrare/hipnoza, s-a conformat sugestiei autoritare/comenzii "te dau afara" si sufletul s-a speriat (adică și-a sczut vibratia), a iesit afara din corp (a iesit afara cum i s-a spus) si alte suflete au luat controlul asupra corpului. De aceea, cand fiinta umana si-a revenit vorbea pe o limba germanica din care profesoara de engleza a inteles "Ma numesc Ann McDowell." Vorbea deci in alta limba neamintindu-si rusa deoarece nu era ea, nu era sufletul gazda al corpului. Era o alta constiinta, un alt suflet, care in viata sa fizica se numise Ann McDowell și care vorbea prin corpul Nataliei (luase controlul asupra lui). Acesta este procesul de channeling. Limbile pe care le vorbeste Natalia, ca om, sunt limbile vorbite de sufletele care veneau/vin prin ea. Initial, probabil ca avea o vibratie mai inalta, veneau suflete mai inalte vibrational prin ea, si putea pune diagnostice si vindeca. Recititi descrierea etapei in care Natalia se pregatea sa puna diagnosticul scriitorului, cand lucra ca asistenta medicului: a trebuit sa se sprijine de perete sa-si adune fortele. Este o dovada a procesului de channeling. In acel mod facea ea channeling, avea nevoie sa se sprijine cand iese din corp ca suflet, pentru ca sa se produca transferul de suflete, celalalt suflet intrand in corp pentru a putea oferi diagnosticul si tratamentul energetic, de refacere a campului energetic). Natalia facea videcari la inceput pentru ca avea o vibratie mai inalta si veneau prin ea probabil ghizii spirituali sau e posibil sa fie si o alta situatie in acest caz (tind sa cred ca prima varianta este mai putin probabila) In timp, ea si-a sczut vibratia (pentru ca probabil nu mergea ca suflet la lumina, sa se curete, ci probabil ramanea in planul eteric) si in timp si-a pierdut abilitatea de vindecare. Faptul ca ea a declarat ca isi aminteste fragmente din vietile anterioare poate sa semnifice doua lucruri: fie ca ii ajung la suprafata in mintea constienta fragmente din vietile anterioare ale acelor suflete la care ea face/facea channling/ sau ii sunt proiectate de catre acele suflete fragmente din acele vieti anterioare ale lor, fie acceseaza ea vieti anterioare ale sufletului său, sufletului gazda, desi tind catre ca prima varianta este cea mai probabila. Declaratiile ei de la finalul articolului imi sugereaza ca este implicata nu tocmai cu vibratii inalte deoarece (traiesc cu nadejdea ca toate aceste cazne care, poate, mi-au fost date, se vor sfarsi"). Cand o persoana face channling la suflete de vibratii inalte (sufelte evolute, ghizii spirituali, divinitatea) sentimentele sunt extraordinare si persoana care face channeling considera procesul o binecuvantare nicidecum o cazna.

Am cunoscut si am observat timp de cativa ani si eu o persoana de genul acesta, un suflet foarte evoluat care din pacate facea channeling la suflete care nu erau de nivelul său, ci foarte joase vibrational iar de cate ori mergea la medici ii spuneau ca este bine. Imi trimitea însă texte diverse limbi inclusiv intr-o limba romana foarte veghe iar omul acesta era american care nu vorbea nici o alta limba straina lui. Nu isi amintea absolut nimic de cele intamplate pentru ca nu el ca suflet facea acele lucruri ci sufletele care veneau prin el. Cand un suflet iese dinc corp isi ia toate memoriile cu el, amintirile la tot ceea ce a facut si de aceea sufletul gazda nu isi aminteste aceste lucruri. Cazul era foarte complicat cu multe fenomene paranormale si dramatice pe deasupra.

Ar fi fost foarte importante si relevante si alte detalii de descris in cazul Nataliei, ca de exemplu daca isi amintea sau nu ceea ce se spunea la diagnostic si daca era prezenta constient cand efectua vindecarea/transferul de energie.